

Ελλάδα

Όταν ήταν μικρός στο δωμάτιό του στην Ορεστιάδα του Εβρου είχε πάντα για συντροφιά έναν παγκόσμιο χάρτη. Κάθε μέρα ταξίδευε μ' αυτόν σε ολόκληρο τον κόσμο και είχε δώσει μια υπόσχεση στον εαυτό του: όταν μεγάλωνε, το νερό αυτό ταξίδι θα το έκανε πραγματικότητα. Γιατί όπως λέει ο ίδιος, δεν ήρθε να είμαστε φτωχοί στα όνειρά μας και καλό είναι να μην αφήνουμε απωθημένα.

Της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Ο Δημήτρης Παρούσης, παιδί Ελλήνων μεταναστών, γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ολλανδία και στα 15 του επέστρεψε μαζί με τους γονείς του στην Ορεστιάδα. Από τότε θυμάται πως τον γοήτευε η ιδέα ότι ζούσε πολύ κοντά σε δυο άλλες χώρες, την Τουρκία και τη Βουλγαρία. Πως ο' ένα τέταρτο είχε τη δυνατότητα να βρεθεί σε αυτές και ν' αλλάξει παραστάσεις.

Τον μάγευαν τα ταξίδια. Ακόμα και τις σπουδές του στη δημοσιογραφία επέλεξε να τις κάνει σε διαφορετικές χώρες. Ελλάδα, Ολλανδία, Βρετανία, Δανία. Και στα 35 του πήρε τη μεγάλη απόφαση για τη ζωή του. Να κάνει τον γύρο του κόσμου. Να δει και να γνωρίσει όλα αυτά τα μέρη που έβλεπε στον χάρτη όταν ήταν παιδί. Ετσι πούλησε ό,τι είχε και δεν είχε, από την τηλεόρασή του μέχρι τα λιγοστά του έπιπλα, πήρε ένα ανοιχτό δάνειο, έβγαλε δύο πιστωτικές κάρτες, γέμισε το σακίδιό του με τα απαραίτητα και την 1η Απριλίου του 2006 ξεκίνησε το ταξίδι που θα άλλαζε ολόκληρη τη ζωή του.

«Το ότι έφυγα πρωταπριλιά το θεώρησα συμβολικό. Γιατί κανένας μέχρι τότε δεν πίστευε ότι θα πραγματοποιήσω αυτό που έλεγα. Όλοι με θεωρούσαν ονειροπόλο και ρομαντικό, όπου και αν πήγαινα για να εξασφαλίσω χορηγούς, έβρισκα κλειστές πόρτες. Εκτός από την οικογένειά μου που με εμπιστεύεται, ένας-δύο φίλοι μου είπαν "προχώρα", όλοι οι άλλοι δεν με καταλάβαιναν».

Πρώτος σταθμός του Δημήτρη η Αργεντινή με στόχο το τέλος του κόσμου, την Παταγονία. Επέλεξε να πάσει κατ' ευθείαν στα βαθιά και να πει στον εαυτό του «σκάσε και κολύμπια», να μην έχει περιθώρια για πσιωγυρίσματα. Όταν το αεροπλάνο προσεγγίστηκε αισθάνθη-



Στην Οακάκα του Μεξικού ο Δ. Παρούσης έξω από ένα μαγαζί Ελλήνων

Ο ΔΗΜ. ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ 2006 ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΑΚΑΘΕΚΤΟΣ

Ο Έλληνας που κάνει τον γύρο του κόσμου

κε έναν «οργασμό ψυχής», ξέχασε τις φοβίες που, τις ανασφάλειές του, τους προβληματισμούς του. Αφησε πίσω στην Ελλάδα τις αρνητικές σκέψεις για τα ελάχιστα χρήματα που είχε, τους δισταγμούς του για το αν θα τα κατάφερνε με μοναδικά έσοδα τις ανταποκρίσεις του από το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων και ξεκίνησε...

«Από την πρώτη μέρα του ταξιδιού μου φάνηκε ότι τελικά τα πράγματα δεν είναι ούτε δύσκολα ούτε επικίνδυνα, αρκεί να είσαι ανοιχτός ως πομπός και ως δέκτης της ενέργειας που υπάρχει γύρω σου. Όσα προβλήματα και αν προκύψουν ψάχνεις και βρίσκεις λύσεις και όλους παραδόξως οι άνθρωποι που είναι να σε βοηθήσουν περνούν από μπροστά σου. Αρκεί εσύ να τους προλάβεις. Υστερα από 6 μήνες τα-

ξιδιού, την ημέρα που μπήκα στη Νικαράγουα με τα πόδια από την Ονδούρα, ανέβηκα στην τύχη σ' ένα λεωφορείο και μ' έβγαλε στη Λεόν. Με το που κατέβηκα από το λεωφορείο άκουσα 12 άτομα να φωνάζουν "Ντιμίτρι, Ντιμίτρι". Ήταν οι ταξιδιώτες που είχα συναντήσει τους 6 μήνες που ταξίδευα. Και τότε σκέφτηκα: "Είμαι δυνατόν να έρθω σε μια ξένη χώρα και να έχω 12 γνωστούς;". Απίθανο συναίσθημα».

Σε 17 χώρες έχει ταξιδέψει μέχρι σήμερα ο Δημήτρης, που αυτή την εποχή κάνει ένα μικρό διάλειμμα για να δει την οικογένειά του και να ανασυντάξει δυνάμεις. Κούβα, Μεξικό, Μπελίζ, Γουατεμάλα, Ονδούρα, Σαλβαδόρ, Νικαράγουα, Παναμάς, Κολομβία, Ουρουγουάη, Παραγουάη, Βραζιλία, Αργεντινή, Χιλή, Ισπανία, Ολλανδία, Κύπρος, οι σταθμοί

των 823 ημερών που ταξιδεύει.

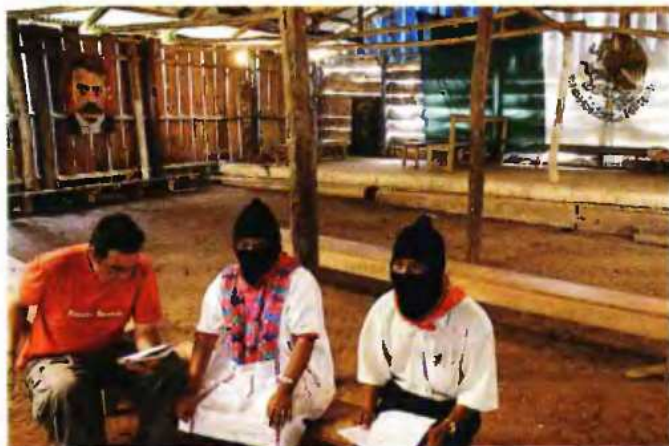
Για να έχει αυτό το μακρύ ταξίδι ενέργεια και να μην εμφανιστεί ο κίνδυνος της πλήξης και της κούρασης, ο Δημήτρης σκέφτηκε ότι πρέπει να κάνει κι άλλα πράγματα εκτός από το να φωτογραφίζει και να γράφει για τα τοπία και τις ομορφιές της κάθε χώρας. Ετσι αποφάσισε να μιλάει στους ανθρώπους που γνώριζε για την ελληνική γλώσσα και τα κοινά στοιχεία που είχε με τις δικιές τους και να ψάχνει να βρίσκει Έλληνες. Τον πρώτο τον συνάντησε στην Ουσσουά της Παταγονίας, στην Αργεντινή. Ήταν ο Demetrio, ο πατέρας του οποίου βρέθηκε εκεί και απόκτησε 7 παιδιά. Ο Demetrio ήταν το τελευταίο από τα 7 παιδιά, 75 χρόνων σήμερα και είχε χάσει κάθε επαφή με την πατρίδα. Όταν συναντήθηκαν με τον Δημήτρη το μόνο που του ζήτησε ήταν να του δώσει μια ελληνική σημαία. Σήμερα πρέπει να έχει μαζέψει τουλάχιστον 60, αφού ο Δημήτρης μέσα από την ιστοσελίδα του (www.godimitris.gr) η οποία δέχεται την ημέρα 3.500 επισκέπτες, ενημέρωσε για την επιθυμία του Demetrio.

Και ο εντοπιολογός των Ελλήνων συνεχίστηκε. Στο Μπελίζ, στη Νικαράγουα, στο Πουέρτο Νατάλες. «Όταν ξεκίνησα δεν είχα στο μυαλό μου ότι θα ψάξω να βρω Έλληνες, αλλά ότι θα καταγράψω το ελληνικό στοιχείο. Αλλά τώρα έχω συγκλονιστεί, το να είσαι στην άκρη του κόσμου και να ανακαλύπτεις ότι ο παππούς της κοπέλας λεγόταν Παπαδημητρόπουλος και είχε έρθει κάποτε από την Κρήτη, είναι κάτι μοναδικό».

Τέλος Αυγούστου ή αρχές Σεπτεμβρίου ξεκινά και πάλι την αναζήτηση. Χιλή, Περού, Βολιβία, Εκουαδόρ, Κολομβία, Βενεζουέλα, οι επόμενοι προγραμματισμένοι σταθμοί του. Όταν ξεκίνησε πίστευε ότι θα κάνει τον γύρο του κόσμου σε δύο χρόνια, αλλά έπεσε πολύ έξω. Γιατί μέσα σε αυτά τα δύο χρόνια που ταξίδευε από τις 185 χώρες έχει επισκεφτεί περίπου τις 20.

«Πάω πολύ αργά τελικά, αλλά διαπίστωσα ότι δεν μπορείς να προπερνάς τη χώρα. Πρέπει να μένεις ένα-δύο μήνες και μετά να φεύγεις για κάπου αλλού. Από 'δώ και στο εξής λέω όσο με πάρει. Όσο η ψυχή μου λέει ότι αυτό που κάνω το γουστάρω, θα το κάνω».

papastar@net.gr



Ο Δ. Παρούσης με εκπροσώπους των Ζαπατίστας στο Μεξικό

Η ιστορική μητρόπολη των Μάγια στην καρδιά της Γουατεμάλας

